

REJSEBREV FRA ESCAP KONGRESS WIEN 2019 AF ANNE MARIE RÅBERG CHRISTENSEN

Developmental Psychiatry in a Globalized World.

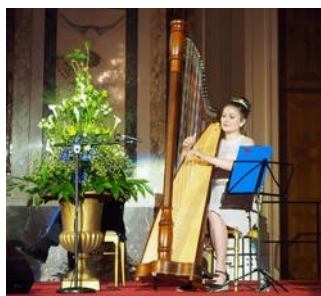

ESCAP er sammenslutningen af Europæiske børne- og ungdomspsykiatriske selskaber. Med 35 medlemmer er det den største organisation for dette. Formål er at fremme mental sundhed. Øge livskvalitet for børn og familier og sikre børnerettigheder til sund udvikling og livskvalitet. Dette ved at øge viden og færdigheder i børne- og ungdomspsykiatrien i Europa, facilitere forbindelser mellem de europæiske lande omkring mental sundhed og formidle forskningsresultater og erfaringer ved at offentliggøre rapporter og afholde møder. ESCAP afholder kongres hvert andet år.

I år var jeg så heldig at være med.

PUNKTER AF SÆRLIG INTE- RESSE:

- Hvad er ESCAP ?
- Hvad oplevede jeg ?
- Deltagerne,
- Ny videnskab
- Symposierne
- Gallamiddag
- Historien
- Næste gang

Enhver kongres har en åbningssceremoni. I Wien var den med taler, narrativ recitering til harpespil, samt Vienna boys/girls koret .

Sidstnævnte var bare bedårende og understregede konferencens tema, at vi lever i en globaliseret verden.

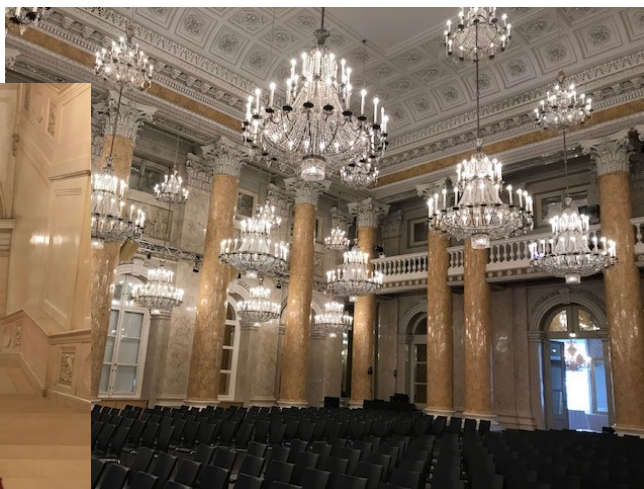

HVAD OPLEVEDE JEG ?

ESCAP 2019 foregik i det østrigske kejserpalads Hofsborg. Slottet var i mange år kongeligt palads og festsa-len blev bygget til kejser Franz Joseph, der dog aldrig nåede at se den færdig. Paladset huser i dag kon-to-rer for den Østrigske Præsi-dent, museum og kongres-center—og man må sige hvilke rammer !

Til gengæld var der ikke tænkt så meget på mad og drikke, men det kom dog .

Imponerende rammer.

Heldigvis var der kommet aircondition på Hofsborg to uger før, for det var hedebløge i Wien.

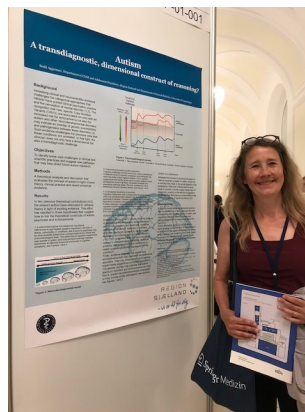
DELTAGERNE

Der var over dagene ca. 1600 deltagere fra over 30 lande og heraf var vi 30 danskere.

Sproget er engelsk og Europa er mere end blot EU. Også australiere, brasili-anere og amerikanere havde fundet vej.

Den første, jeg mødte var Bodil Aggernæs. Men så dukkede danskerne op efterhånden. Flere faggrupper og fra alle fem regioner.

En kongres kommer jo ikke af sig selv — der skal nogle til at forske, nogle til sende abstracts ind, nogle til at ud-vælge og vurdere, hvilke der skal præsenteres. Fra BUP sidder Niels Bilenberg i ESCAPS Internationale Advisory Board, Marlene Brichert Lauersen og Katrine Pags-berg præsenterede symposier og havde været med til at udvælge abstracts. Anna Sofie Hansen holdt oplæg . Jeg selv snusede bare rundt og lærte.

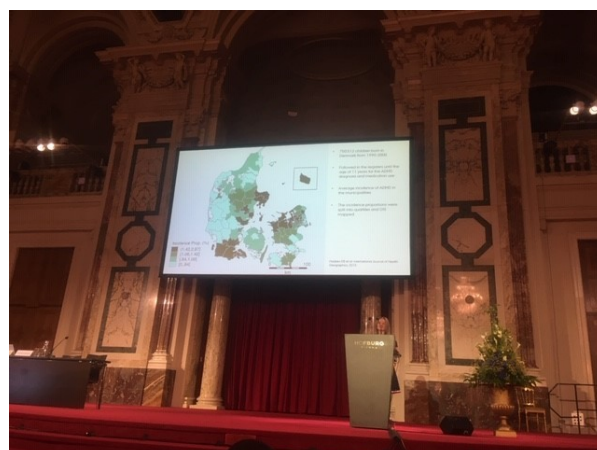
Den første, jeg mødte var Bodil.

VIDENSKAB

Så meget nyt sker der må-ske ikke indenfor børne- og ungdomspsykiatrien i disse år, men jeg fik opdateret min viden indenfor ADHD og co-morbiditet, beh. af søvn-løshed hos ASD, de-pressi-onsbehandling af unge og selvmordsforebyggelse. Psykiatriske problemer hos migrant og flygtningebørn fyldte også meget.

Der var nyt om 3D Virtuel reality i angstbehandling og mod paranoide vrangfore-stillinger. Der var undersø-gelser af internetafhængig-hed og nye APPs til selv-mordsforebyggelse.

Katrine Bang Madsen fik en pris for undersøgelse af, hvordan det går ikke hen-vi-ste ADHD børn i Danmark.

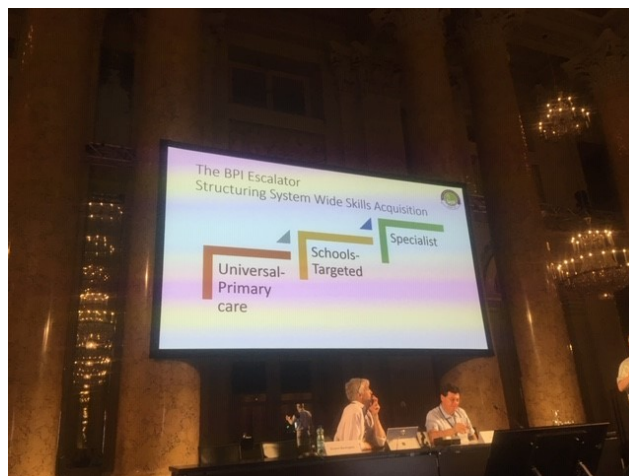
SYMPOSIER OG 'STATE OF THE ART' FORELÆSNINGER

ADHD behandling, spiseforstyrrelsesbehandling og de glemte personlighedsforstyrrelser - transition fra børne- og ungdomspsykiatri til voksen. Ikke suicidal selvskaade, bivirkninger ved psykofarmaka etc. Umuligt at nå dem alle, men så må man jo håbe at andre i gruppen har været til dem

Det bedste symposium for mig var nok et om svære kliniske tilfælde. Dem er der ikke lige nogle guidelines for, men hvor vi kan dele erfaringer.

Børnepsykiatrien er et bredt speciale.

Der var flere symposier om uddannelse og policy i de europæiske lande. Vi er i sandhed forskelligt organiseret i de 35 lande og har meget forskellige ressourcer. En af ESCAPS formål er at vi kan lære af hinanden og skal støtte de lande, hvor børne- og ungdomspsykiatrien endnu ikke er så udviklet. .

KEYNOTE SPEAKERS

Hovedtalere var :

Lucia Valmaggia om Virtual reality—Dickon Bevington om at arbejde med unge, der er svære at nå - Hans Steiner om medicin og kriminalitet — Anke Hinney om genetik og komplekse psykiatriske lidelser — Michael Pluess om individuel sensitivitet, risk og resilience og Franz Resch om tidens påvirkning af mental sundhed hos unge.

Så kom Otto Kernberg, der er fra USA, men født i Wien. Han talte om betydningen og udviklingen af psykoanalytisk behandling. Psykoanalytisk historie fra starten med Freud i Wien til status over de psykoanalytiske retninger i dag. Fra driftsteorier til teorier om selvet, til teorier om det relationelle og affektive. Stadig med spørgsmål til forståelse af psyken og hvad de forskellige retninger kan bidrage med.

Der var også en spændende paneldebat om børne- og ungdomspsykiatriske roller fremover, for skal vi overhovedet arbejde med psykoterapi? Eller skal vi snarere supervisere og være teamledere?

Skal vi arbejde med psykoterapi udover under uddannelsen?

GALLAMIDDAGEN

Det lykkedes at få alle med—men hvilken middag—Det var 34 grader varmt i Wiens Rådhus, hvor Galla middagen foregik. Og her var ingen aircondition. Men folk blev og tog det med godt humør.

Musikken var en Østrigsk blanding af vidunderbarn på piano, operasang og violin med rock. Bagefter lærte vi at danse wienervals.

Historien:

Den sidste dag kom et tankevækkende oplæg om Aspergers børn under anden verdenskrig. Herwig Czech og Edith Sheffer, medicinske historiske forskere, har fundet ud af, at Hans Asperger under Østrigs Anschluss i anden verdenskrig ikke var helt så neutral, som man hidtil har troet. Hans Asperger blev forfremmet fordi jødiske forskere måtte forlade landet, han diagnosticerede børn med autistisk psykopatologi, men samarbejdede med og henviste flere børn til børnehospitalet Am Spiegelgrund, hvor de efterfølgende blev forsømt i en grad, så de døde af lungebetændelse o.lign. Det kræver mod at se historien i øjnene og denne gør indtryk. Værdier og etik er nødvendige for det børne- og ungdomspsykiatriske speciale. Måske bør vi i BUP drøfte, om vi fortsat skal bruge Aspergers navn i forbindelse med autismspektrum forstyrrelser?

Herwig Czech om Hans Asperger

Nutiden:

Psykiatri er en underlig ting – måske som følge af historien—men ikke kun. Udenfor Hofburg demonstrerede den lokale afdeling af død i psykiatrien mod medicin til børn.

Jeg oplever ESCAP som en meget humanitær institution f. ex. har de haft megen fokus på at hjælpe flygtninge og migranter. Accentueret af de store flygtningestrømme til Europa i de senere år. Grækenland har modtaget mange. Tyrkiet over 3.5 millioner. Presset er enormt og alligevel lyder der meget tolerante og opmuntrende toner fra børne- og ungdomspsykiaterne, der arbejder i disse lande.

ESCAP har også megen fokus på at hjælpe udviklingen i de østlige lande, hvor børne- og ungdomspsykiatrien ikke er så udbygget. Der støttes med partnerskaber, sponsorater til deltagelse i møder og kongresser, og lavere medlemsgebyr.

FARVEL TIL WIEN. HÅBER I HAR FÅET LYST TIL AT KOMME TIL NÆSTE ESCAP KONGRES, SOM ER :

19th International Congress
of ESCAP Maastricht

**NETWORKS IN CHILD AND
ADOLESCENT PSYCHIATRY**

27-29th June 2021

Mange hilsener fra

Anne Marie